

Viitor pentru America și 18 iulie 2020 - Numărul cinci

Stindardul

Jeff Pippenger

2023-09-21

Voi toți, locuitorii lumii, și voi, cei ce locuiți pe pământ, priviți când el înalță un stindard pe munți; și când el sună din trâmbiță, ascultați. Isaia 18:3.

Solul reprezentat ca Ilie, care proclamă solia reprezentată de Moise, este ucis pe străzi de o fiară care se ridică din adâncul fără fund. După ce au fost călcați în picioare pe durata unei perioade reprezentate de „blestemul” lui Moise, care este „împrăștierea” din Leviticul douăzeci și șase, Duhul Sfânt intră, prin Cuvântul lui Dumnezeu, în trupurile lor moarte. Apoi ei se ridică în picioare, iar după aceea se înalță la cer. O solie care este reprezentată ca fiind în cer este evanghelia veșnică a celor trei îngeri.

Și am văzut un alt înger zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, ca s-o propovăduiască celor ce locuiesc pe pământ și fiecărui neam, fiecărei seminții, fiecărei limbi și fiecărui popor. Apocalipsa 14:6.

Înainte ca Ilie și Moise să se înalțe la cer, mai întâi vor sta pe picioarele lor.

Și după trei zile și jumătate, Duhul vieții de la Dumnezeu a intrat în ei și au stat pe picioarele lor; și o mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut. Și au auzit un glas mare din cer, zicându-le: «Suiți-vă aici». Și s-au suit la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor i-au privit. Apocalipsa 11:11-12.

Fiecare profet este în acord cu ceilalți profeti, iar toți converg în Cartea Apocalipsei. Cartea lui Ezechiel învață că, atunci când Duhul intră în oameni, ei se ridică pe picioarele lor.

Și mi-a zis: Fiul omului, stai în picioare și îți voi vorbi. Și duhul a intrat în mine pe când îmi vorbea și m-a așezat pe picioare, încât am auzit pe cel ce-mi vorbea. Ezechiel 2:1, 2.

Ezechiel reprezintă poporul lui Dumnezeu din „zilele de pe urmă”, care este mort, dar Îl aude pe Dumnezeu vorbind; iar primirea Cuvântului lui Dumnezeu aduce prezența Duhului Sfânt, astfel încât se ridică în picioare. Cei din Apocalipsa care au fost uciși și lăsați în stradă să fie călcați în picioare timp de o mie două sute șazeci de zile simbolice aud, de asemenea, Cuvântul lui Dumnezeu, care aduce Duhul Sfânt în inimile și mințile lor, și se ridică în picioare. Ezechiel ne spune care este Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl aud; acesta, la rândul său, readuce la viață întreaga mișcare reprezentată de Moise și Ilie, care a fost moartă pe străzi, și îi face să stea în picioare.

Mâna Domnului a fost peste mine și m-a dus, în Duhul Domnului, și m-a așezat în mijlocul unei văi care era plină de oaze. Și m-a făcut să trec pe lângă ele de jur împrejur; și, iată, erau foarte multe pe fața văii; și, iată, erau foarte uscate. Și mi-a zis: Fiul omului, pot oare oazele

acestea să trăiască? Și am răspuns: Doamne Dumnezeule, Tu știi. Și iarăși mi-a zis: Prorocește asupra acestor oase și spune-le: O, oase uscate, ascultați cuvântul Domnului. Așa zice Domnul Dumnezeu acestor oase: Iată, voi face să intre în voi suflare și veți trăi. Voi pune pe voi vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune suflare în voi și veți trăi; și veți cunoaște că Eu sunt Domnul. Am prorocit deci, cum mi s-a poruncit; și pe când proream, s-a făcut un vuiet, și, iată, o cutremurare, și oasele s-au adunat laolaltă, os la osul său. Și m-am uitat, și, iată, au crescut pe ele vine și carne, și pielea le-a acoperit pe deasupra; dar nu era în ele suflare. Atunci mi-a zis: Prorocește către vânt, prorocește, fiul omului, și spune vântului: Așa zice Domnul Dumnezeu: Vino din cele patru vânturi, o suflare, și suflă peste acești uciși, ca să trăiască. Și am prorocit cum îmi poruncise; și suflarea a intrat în ei, și au trăit, și s-au ridicat în picioare, o oaste foarte mare. Apoi mi-a zis: Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel: iată, ei zic: Oasele noastre s-au uscat și nădejdea noastră a pierit; suntem tăiați de tot. De aceea, prorocește și spune-le: Așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, poporul Meu, vă voi deschide mormintele și vă voi face să ieșiți din mormintele voastre și vă voi aduce în țara lui Israel. Și veți cunoaște că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele, poporul Meu, și vă voi face să ieșiți din mormintele voastre; și voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi, și vă voi așeza în țara voastră; atunci veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am împlinit, zice Domnul. Ezechiel 37:1-14.

Daniel și Ioan îi reprezintă, în „zilele de pe urmă”, pe cei o sută patruzeci și patru de mii ai lui Dumnezeu, care au fost uciși și înviați simbolic. Ioan în untdelemn clocotit, Daniel în groapa cu lei. Mișcarea care a fost un vlăstar al mamei sale laodiceene este ucisă simbolic și apoi înviată, devenind astfel a opta, care este dintre cele șapte. Este învierea celei de-a șasea biserici, anume Filadelfia, care devine a opta, deși nu este o biserică, ci o mișcare. La sfârșitul unei perioade în care rămân neîngropați, pentru a fi călcați în picioare de cei care le sărbătoresc moartea, ei se ridică în picioare ca o oaste puternică. Se ridică fiindcă aud un mesaj din Cuvântul lui Dumnezeu. Orice trup neînsuflețit care a zăcut pe stradă mai bine de trei ani a putrezit până într-atât încât nu ar mai rămâne decât oase.

Oasele uscate au nevoie să fie atinse de suflul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, pentru ca ele să se pună în mișcare, ca printr-o înviere din morți. Bible Training School, 1 decembrie 1903.

Ni se cere să participăm la lucrarea de a ne învia pe noi înșine. Facem aceasta prin a citi, a auzi și a păzi cele scrise.

O redeșteptare a adevăratei evlavii în mijlocul nostru este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. A căuta aceasta ar trebui să fie întâia noastră lucrare. Selected Messages, cartea 1, 121.

„Cuvântul” profetic care produce această înviere dintr-o experiență laodiceană către experiența Filadelfiei provine dintr-un mesaj aflat în cărțile lui Daniel și Apocalipsa.

„Când cărțile lui Daniel și Apocalipsa vor fi înțelese mai bine, credincioșii vor avea o experiență religioasă cu totul diferită.” Testimonies to Ministers, 112-114.

Experiența religiei legaliste a Laodiceei este schimbată printr-un mesaj dătător de viață. Mesajul Apocalipsei lui Isus Hristos este mesajul puterii Sale creatoare, care, în mod cert, este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede.

Ce putere trebuie să avem de la Dumnezeu, pentru ca inimile înghețate, având numai o religie legalistă, să vadă lucrurile mai bune pregătite pentru ei — Hristos și neprihănirea Sa! Era nevoie de un mesaj dătător de viață, pentru a da viață oaselor uscate. Manuscript Releases, volumul 12, 205.

Religia legalistă este o religie decăzută, așa cum o reprezintă părăsirea temeliiilor de către Adventism, începând cu 1863 și în continuare.

Îmi las pana din mână și îmi înalț sufletul în rugăciune, ca Domnul să sufle peste poporul Său care a dat înapoi, asemenea oaselor uscate, ca să trăiască. Buletinul Conferinței Generale, 4 februarie 1893.

Isus este „martorul credincios” în Apocalipsa.

Iar îngerului Bisericii laodiceenilor scrie: Acestea zice Aminul, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu. Apocalipsa 3:14.

Sora White ne informează că Isus este „martorul credincios” care le prezintă laodiceenilor, morți în fărădelegi și păcat, o „mărturie directă” și că, la fel ca în cazul mesajului către valea oaselor moarte și uscate, acest mesaj provoacă o zguduire.

Am întrebat care este semnificația zguduirii pe care o văzusem și mi s-a arătat că ea va fi provocată de mărturia dreaptă chemată la iveală de sfatul Adevăratului Martor către Laodiceeni. Aceasta își va face lucrarea asupra inimii celui ce o primește și îl va conduce să înalțe stindardul și să reverse adevărul drept. Unii nu vor suporta această mărturie dreaptă. Se vor ridica împotriva ei, iar aceasta va provoca o zguduire în rândul poporului lui Dumnezeu.

Am văzut că mărturia Martorului Credincios nu a fost nici pe jumătate luată în seamă. Mărturia solemnă de care atârnă soarta bisericii a fost ținută în mică prețuire, dacă nu chiar cu totul nesocotită. Această mărturie trebuie să lucreze o pocăință adâncă; toți cei ce o primesc cu adevărat îi vor da ascultare și vor fi curățiți.

Zise îngerul: «Luați aminte!» Curând am auzit un glas asemenea multor instrumente muzicale, toate răsunând în acorduri desăvârșite, dulci și armonioase. Întrecea orice muzică pe care o auzisem vreodată, părând a fi plin de îndurare, compasiune și bucurie înălțătoare, sfântă. Îmi străbătu întreaga ființă ca un fior. Zise îngerul: «Priviți!» Atenția mi-a fost atunci îndreptată spre ceata pe care o văzusem, care fusese puternic zguduită. Mi-au fost arătați aceia pe care îi văzusem mai înainte plângând și rugându-se în agonia duhului. Ceata îngerilor păzitori din jurul lor fusese dublată, iar ei erau îmbrăcați cu o armură de la cap până la picioare. Se mișcau într-o rânduială exactă, ca o ceată de ostași. Chipurile lor exprimau asprul conflict pe care îl înduraseră, lupta chinuitoare prin care trecuseră. Totuși, trăsăturile lor, marcate de o cumplită suferință lăuntrică, străluceau acum de lumina și slava cerului. Dobândiseră biruința, iar aceasta a trezit în ei cea mai adâncă recunoștință și o bucurie sfântă, sacră.

Numărul acestei cete se împuținase. Unii fuseseră zguduți afară și lăsați pe cale. Cei nepăsători și indiferenți, care nu s-au unit cu aceia care prețuiau biruința și mântuirea îndeajuns încât să mijlocească stăruitor și să se lupte cu agonie pentru ele, nu le-au dobândit și au fost lăsați în urmă, în întuneric, iar locurile lor au fost îndată ocupate de alții care se prindeau de adevăr și intrau în rânduri. Îngerii răi încă îi împresurau, însă nu aveau nicio putere asupra lor.

„Am auzit pe cei îmbrăcați cu armura vestind adevărul cu mare putere. A avut efect. Mulți fuseseră ținuți legați; unele soții de către bărbații lor, iar unii copii de către părinții lor. Cei onești, care fuseseră împiedicați să audă adevărul, acum l-au îmbrățișat cu ardoare. Toată frica de rudele lor dispăruse, iar în ochii lor numai adevărul era înălțat. Flămâziseră și însetaseră după adevăr; acesta le era mai scump și mai prețios decât viața. Am întrebat ce anume adusesese această mare schimbare. Un înger a răspuns: «Este ploaia târzie, învierea de la Fața Domnului, strigătul cel puternic al celui de-al treilea înger.»” Scrieri timpurii, 270, 271.

Mărturia dreaptă către Laodicea, care, după o zguduire severă, ridică o oaste, este solia către valea oaselor moarte și uscate, iar acele oase reprezintă solia lui Moise și a mesagerului Ilie, care au fost uciși pe stradă la 18 iulie 2020 de o fiară din adâncul fără fund.

„O mărturie directă trebuie adusă bisericilor și instituțiilor noastre, pentru a-i trezi pe cei ce dorm.”

Atunci când cuvântul Domnului este crezut și ascultat, se va realiza un progres constant. Să vedem acum marea noastră trebuință. Domnul nu ne poate folosi până când nu suflă viață în oasele uscate. Am auzit rostindu-se cuvintele: „Fără mișcarea adâncă a Duhului lui Dumnezeu asupra inimii, fără influența Sa dătătoare de viață, adevărul devine o literă moartă.” Review and Herald, 18 noiembrie 1902.

Am arătat că cele patru repere care reprezintă istoria celor șapte tunete sunt prezente în fiecare linie de reformă. În legătură cu aceasta stă faptul că, în fiecare linie de reformă, fiecare dintre cele patru repere reprezintă aceeași temă profetică. În cazul lui Moise, tema la fiecare dintre cele patru repere care tipificau cele șapte tunete era legământul cu un popor ales. În cazul lui David, era chivotul lui Dumnezeu. În cazul lui Hristos, era moartea și învierea. În cazul Milleriților, era principiul o zi pentru un an.

Potrivit Future for America, este vorba de Islam. Islamul la 11 septembrie 2001. A fost din nou Islamul la 18 iulie 2020, odată cu predicția eșuată, prima dezamăgire și începutul unui timp de zăbovire. Al treilea reper care produce o oștire puternică ce se ridică este solia celor patru vânturi, care reprezintă Islamul, „calul mânios” al profetei biblice.

Îngerii țin cele patru vânturi, reprezentate ca un cal mânios care caută să scape din frâu și să se năpustească peste fața întregului pământ, purtând distrugere și moarte în urma sa.

Să dormim chiar pe pragul lumii veșnice? Să fim apatici, reci și morți? O, de-am avea în bisericile noastre Duhul și suflarea lui Dumnezeu insuflată în poporul Său, ca ei să se ridice pe picioarele lor și să trăiască. Trebuie să vedem că calea este îngustă, iar poarta strâmtă. Dar, când trecem prin poarta strâmtă, lărgimea ei este fără margini. Manuscript Releases, volumul 20, 216, 217.

Îndată după ce Ilie și Moise se ridică în picioare, sunt înălțați la cer drept stindard.

Și au auzit din cer un glas mare, care le zicea: «Suiți-vă aici.» Și s-au suit la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor i-au privit. Apocalipsa 11:12.

Vom aborda stindardul reprezentat de Moise și Ilie în articolul următor.